

Zoals ook hierboven reeds besproken, heeft het Hof van Cassatie in zijn arrest van 14 september 2000² uitdrukkelijk bepaald dat de bepalingen van artikel 60 W.Venn niet opschortend werken zodat de promotor onmiddellijk en persoonlijk gebonden is.

Op het moment van de gedinginleidende akte handelde de heer Paul Van Der Es alleen, in eigen naam en eigen verantwoordelijkheid.

De vorderingen van concluanten en de bevoegdheid van de voorzitter van de rechtbank van Koophandel te Leuven steunden terecht op de bepalingen van het W.E.R. en op art. 573 Ger.W. Het kan immers niet worden betwist dat de bedoeling van de mails van appelland naar de RES-leden toe, uitgaan van een economische doelstelling (nl. het happen van cliënten en RES leden met het oog op het verstrekken van adviezen door Paul Van Der ES). Deze mails houden duidelijk reclame in. Reclame voor een derde of reclame voor een door zichzelf op te richten maatschap, blijft reclame en blijft dus een handelsdaad.

Appelland laat dienaangaande niet na dat hij, dankzij zijn reclame en mails naar RES-leden toe, al "tientallen duizenden RES € heeft ontvangen via 1690 B.W." Het moge duidelijk zijn dat de mails en handelingen van appelland, voor eigen rekening, dus commerciële en lucratieve doeleinden hebben.

Dat de voorzitter van de rechtbank van koophandel te Leuven wel degelijk bevoegd was, staat dus buiten kijf.

De eerste rechter heeft zich, in zijn analyse m.b.t. de afwijzing van een inbreuk op art. III.17 WER, zoals gezegd in verwarring laten leiden door het algemeen beginsel dat commerciële verbintenissen (lees contracten) die door een promotor namens een op te richten vennootschap, met eigen rechtspersoonlijkheid dus, achteraf nog door de vennootschap kunnen worden overgenomen door de opgerichte vennootschap in toepassing van art. 60 W.Venn. De redenering luidt in dat geval dat de promotor niet automatisch en onder alle omstandigheden de verplichting heeft om zelf een KBO nummer en BTW inschrijving aan te vragen wanneer hij namens de op te richten vennootschap handelt (art. 60 W.Venn.).

Dit neemt niet weg dat de promotor die zelf handelsdaden stelt (en dus niet louter contracten tekent namens een later op te richten rechtspersoon), luidens voornoemd arrest van Cassatie van 14 september 2000 onmiddellijk zelf en persoonlijk gebonden is. Er is geen opschorting tot aan de oprichting van de vennootschap.

De natuurlijke persoon die bovendien geen contractuele verbintenissen aangaat, maar reclame maakt voor diensten die hij toekomstig via zijn eigen opgerichte maatschap (zonder rechtspersoonlijkheid) zal aanbieden, voert ontegensprekelijk handelsdaden uit.

² Cass. (1e k.) AR C.98.0311.F, 14 september 2000 (Noël / Bohy)), www.cass.be

Appellant handelde dus wel degelijk als handelaar en stelde dus wel effectieve handelsdaden, ofschoon hij misschien, luidens de te hervormen motivering van de eerste echter niet onmiddellijk verplicht was om een eigen KBO nummer aan te vragen.

3. Bovendien kan een persoon die handelsdaden stelt "namens een op te richten commerciële maatschap" en daarbij strafrechtelijke inbreuken maakt die eveneens door het W.E.R. beteugeld worden, naar analogie met appellant, onmogelijk zich van deze inbreuken ontdoen en zelfs de materiële bevoegdheid van de eerste rechter in vraag stellen, door achteraf een maatschap op te richten.

Het is dan ook volledig ten onrechte en tevergeefs dat appelante, na de eerste pleitzitting, besluiten opstelde en stukken overmaakte die zouden moeten aantonen dat hij geen inkomsten heeft.

Niet het inkomen is van belang, wel de aard en doelstelling van de gestelde daad.

Bovendien leeft appellant zoals gezegd van verdoken inkomsten en van opgerichte structuren, zodat zijn aangifte en aanslag in de personenbelasting hoe dan ook zonder waarde zijn.

4. Ten tweede moet worden benadrukt dat de overname van de verbintenissen die door art. 60 W.Venn. voorzien wordt, enkel doelt op overname van verbintenissen door vennootschappen met eigen rechtspersoonlijkheid en rechtsbekwaamheid.

De VVZRL "De Commerciële maatschap ADOPONT" heeft dit niet, zoals terecht door dit Hof opgemerkt op de inleidende zitting. Deze vennootschapsvorm werkt enkel intern en is niet aan derden tegenwerpelijk. Er is ook geen beperkte aansprakelijkheid van haar leden.

5. Zoals hierboven reeds aangekaart, kan de bepaling van art. 60 W.Venn. enkel betrekking hebben op "verbintenissen" en handelsdaden die binnen het maatschappelijk doel van de op te richten vennootschap vallen.

De door concluanten geïncrimineerde en door appellant erkende inbreuken vallen onmogelijk binnen het maatschappelijk doel van de VVZRL "De Commerciële Maatschap Adopont". Het blijven wanbedrijven die eigen commerciële handelingen inhouden, welke dus niet in toepassing van art. 60 W.Venn door een vennootschap of door natuurlijke personen (al dan niet handelend onder een interne maatschap zonder rechtspersoonlijkheid en met enkel een KBO nummer) kunnen worden overgenomen.

Aldus blijft de heer Paul Van Der Es persoonlijk gebonden tot de gevolgen van zijn daden en kunnen de maten zijn eigen delicten achteraf niet overnemen, zodat er achteraf ook niet tot de onontvankelijkheid van de vordering kan worden besloten.

6. Daarenboven is tijdens deze procedure gebleken en, in tegenstelling tot wat de eerste rechter besloot, wel degelijk aangetoond dat dhr. Van Der Es - die achteraf een VVZRL heeft opgericht in de gedachte dat hij aan de gevolgen van zijn daden zou ontsnappen - eigen handelsdaden heeft gesteld en blijft stellen, zelfs al worden deze aangeboden als uitgaande van de VVZRL "de commerciële maatschap ADOPONT" (met apart KBO nummer).

Er is geen beperkte aansprakelijkheid ten aanzien van de maten. Appellant is als actief vennoot en bestuurder dus uiteraard gehouden om een KBO nummer en een BTW inschrijving te hebben. Immers, het faillissement van de maatschap heeft het faillissement van de maten als gevolg.

In casu is er zelfs geen sprake van een maatschap, maar van een gewone vereniging zonder rechtspersoonlijkheid.

Dienaangaande kan appellant onmogelijk beweren dat hij slechts "bestuurder" zou zijn van de VVZRL. Dergelijk onderscheid bestaat niet en zou ter zake manifest leugenachtig zijn. Appellant handelt ontegensprekelijk als vennoot van de VVZRL ADOPONT en moet dus een KBO en BTW nummer hebben om zijn handelsactiviteiten te voeren.

De inbreuk op Art. III.17 WER is dus bewezen. Het vonnis a quo moet op dit punt worden hervormd.